

HÄMEENLINNAN RESERVILÄISET – ALIUPSEERIT RY:N TOIMINTAKESKUKSEN SUVIPIELISEN RAKENNUSVAIHEET

Rakentamisen aikakausi ja II:n rakennusvaihe on osittain lainattu Hämeenlinnan Reservialiupseerit ry:n 25 –vuotisjulkaisusta (Hämeenlinnan Reservialiupseeri, 2-1977) yhdistyksen johtokunnan luvalla. Varsinaisen toiminnallisen osan yhdistyksen toiminnasta näinä vuosina kirjoittakoon varsinaiset tilastonikkarit.

RAKENTAMISEN AIKAKAUSI ALKAA

Ensimmäisen kymmenvuotiskauden aikana oli yhdistyksen jäsenmäärä kasvanut n. 250 aliupseeriin. On selvää, että näin suureksi paisuneen yhdistyksen paine muodostuu yhteisten kokoontumistilojen puuttumisen takia aktiiviseen toimintaan myös rakennusosalalla. Vanha sääntö täällä Hämeessä pitää paikkansa ”kun toimeen tartutaan”.

Johtokunnan valtuuksilla Eino Kuusela, Harry Kero ja Lauri Seppälä olivat saaneet ”pedatuksi” mahdollisen tontin saannin yhdistykselle sopivin ehdoin ja mahdollisimman sopivasta paikasta. Yhdistykselle alkoi merkittävä tapahtumasarja.

”Kolmiapila” oli työnsä tehnyt ja niinpä tuona kesäkuun 6. päivänä 1962 johtokunta keskeytti kokouksensa ja siirtyi katsomaan sitä paikkaa, jonka tämä kolmikko oli valmis omaksi tontiksi yhdistykselle ehdottamaan.

Autoilla miehet kiisivät pitkin uutta Turun asfalttitietä Hämeenlinnasta noin 10 km siihen saakka, mistä erottautui vasemmalle Heinisuon metsätie. Siellä oli Suvipiellinen – nimensä arvoinen pieni metsäjärvi. Itse tontti osoittautui mitä miellyttävimmäksi tuttavuudeksi rauhallisessa yksinäisyydessään, vaikei kimmeltävä hiekkaranta ja vihreä ruohomatto sitä koristaneetkaan.

Kun tontti ja sille rakennettava uusi tien rakennusmahdollisuus oli jokaiselle selviö, siirtyi johtokunta jatkamaan kokoustaan Eino Kuuselan kotitalalle. Kahden tunnin tiiviin ja vilkkaan keskustelun jälkeen teki johtokunta yksimielisen päätöksen tontin lunastamiseksi niillä ehdoilla, jotka olivat tiedossa. Lopulliset tontin kaupat tehtiin heinäkuun 2. päivänä 1962.

Moottorisahan rätinä, porakoneen pauke, traktorin, autojen ja kauhaajien voimakas surina antoivat kerrassaan sykähdyttävän olon kymmenien talkoomiesten ja –naisten keskuudessa. Siihenastinen talkoohenki oli ollut esimerkillistä ja työn tulokset maastossa ovat siitä näkyvin todistus.

Sunnuntaina lokakuun 28. päivänä 1962 vietettiin Suvipiellisen rannalle kohonneen oman saunarakennuksen harjannostajaisia, ja siniristilippu nostettiin saunan harjalle. Näin oli 27 talkookerran jälkeen mahdollisuus todistaa saavutetun työn tuloksia.

Unelmasta oli tullut tosiasia. Erämaajärven rannalle oli kohonnut viihtyisiä saunamaja, jonka vihkiäisiä juhlittiin 29.9.1963. Työ oli vaatinut 68 talkootilaisuutta, joissa oli mukana kaikkiaan 937 miestä ja naista, ja joiden yhteinen työtuntimäärä kohosi 4639 tunniksi. Rakennusoperaatioon osallistui 118 jäsentä.

SUVIPIELISEN RAKENNUSVAIHE II

Alusta alkaen oli ollut toiveena saada yhdistyksen saunatuvan lisäksi Suvipiellisen kauniille metsäpalstalle rakennus, jossa olisi laveammat oleskelutilat. Vuosien kulussa tämä tarve tuli yhä ajankohtaisemmaksi sitä mukaa, kun Suvipiellisen käyttö virkistys- ja kilpailupaikkana oli jatkuvasti kasvanut.

Niinpä jälleen kesällä 1968 tulivat Suvipielliselle koneet ja talkooväki, jotka aloittivat saunan yläpuolella olevalle mäelle uuden päätalon rakentamisen. Raivattiin, kaivettiin, tasattiin, hankittiin tarvittava puutavara ym. ja sitten olikin jo pohjan valun vuoro. Peruskirjan muuraustilaisuus oli 19.10.1968.

Kauniin sään vallitessa oli työtä toteuttamassa 30 miesjäsentä, ja urakka saatiinkin hyvissä ajoin suoritetuksi loppuun. Naisosaston jäsenet olivat myös runsaslukuisesti paikalla tavanmukaisia muonitustehtävistään huolehtimassa. Peruskirjan muuraustilaisuus oli 19.10.1968 ja kello 12 muut työt keskeytettiin.

Tilaisuuden tarkoituksesta ja merkityksestä puhui yhdistyksen puheenjohtaja Esko Tammi, lukien julki laatimansa peruskirjan, joka sitten rakennustoimikunnan puheenjohtajan Eino Kuuselan avustamana laskettiin Harry Keron hankkimaan kiillotettuun kanuunan hylsyyn. Peruskirjan mukaan hylsyyn laitettiin myös päivän sanomalehdet Hämeen Sanomat, Hämeen Kansa, yhdistyksen säännöt ja Suomen tasavallan silloiset metallirahat. Sitten ”lieriö” upotettiin rakennuksen perustukseen.

Päärakennus saavutti harjakorkeuden 28.2.1969. Rakennuksen pinta-ala on 254 m² ja tilavuus 830 m³. Piirustukset laati rakennusmestari Reino Salminen. rungon rakentamiseen käytettiin myös osittain palkkatyövoimaa talkoovoimien rinnalla ymmärrettävistä syistä. Harjannostajaisia vietettiin sitten samana vuonna heinäkuun lopulla runsaan kutsuvierasjoukon ja jäsenistön läsnäollessa.

Alkuperäisestä suunnitelmasta (kosan -kaasu valona ja öljykamiina lämmityksenä) poiketen oli hankittu ja asennettu oma sähkölaitos, jonka teho oli 9 kW ja näin syttyivät työvalot 11.10.1969. Samoin oli hankittu ja paikoilleen asennettu täydellinen keskuslämmitysjärjestelmä, jossa lämmitysaineena oli öljy. Lämpö voitiin kytkeä ensimmäisen kerran päälle 25.10.1969.

Järjestötalon töiden aloittamisesta oli kulunut runsas kaksi vuotta, kun talo oli valmis vihkimistilaisuutta varten. Kaiken kaikkiaan talon valmistukseen oli käytetty 11672 työtuntia. Vihkiäiset pidettiin 12.7.1970.

Yhdistyksellä on nyt omat toimitilat. Komea talo Suvipiellisellä, joka voi tarjota hyvinkin pitkälle meneviä palveluksia tarpeen mukaan. Monenlaisia tilaisuuksia siellä on vietettykin, häistä hautajaisiin. Järjestötalon etuna on se, että sitä voidaan käyttää niin kesällä kuin talvellakin.

Vuodet 1971-1977 olivat rakennustoiminnallisesti huomion kiinnittämistä ranta-alueen kunnostukseen, josta osoituksena 1976 suoritettut istutukset. Varastorakennuksen, porakaivon ja uuden laiturin valmistumiset sekä kunnossapitotöitä helpottavat rakenteet saatiin tuolloin aikaan.

SUVIPIELISEN RAKENNUSVAIHE III

Kolmannen rakennusvaiheen aloitti 12.6.1979 saadut luvat sauna peruskorjaukseen ja laajennukseen. Rakennustoimikunta ehdotti, että naisille tehdään oma pukuhuone. Niinpä sitten Alajoen sahalle vietiin raakalautaa paneeliksi höylättäväksi. Näistä tehtiin seinät ja katot, laitettiin muovimatot. Korjaustyöt valmistuivat nopeasti ja kaikki olivat tyytyväisiä saunan uuteen ilmeeseen.

Johtokuntaa kuitenkin huoletti jyrkkä rinne saunalta päärakennukseen. Jottei rinne kuluisi monelta kohdalta, olisi tehtävä raput. Rakennusmiehet tekivät valumuotit rapuille, mutta aikainen talvi pakkasineen ja ensilumineen yllätti.

Marraskuun 9. päivän säätiedotus kuitenkin lupasi lämpöaaltoa Suomeen jopa pari viikoksi. Niinpä Suvipielisen isäntä soitti puheenjohtajalle; olisi oiva tilaisuus valaa raput, kunhan saataisiin talkooporukasta kymmenen miestä paikalle. Sitten tilattiin betoni.

Näin sitten kovalla kiireellä paikalle kutsuttu porukka pääsi aloittamaan työt 11. marraskuuta 1979. Rakennusmestareina toimivat ammattimiehet, joita jäsenistössä on aina ollut useita. Säätiedot pitivät paikkansa ja valupäivänä lämmin oli jopa 10 °C.

Lomamökkien rakentaminen aloitettiin toukokuussa 1980. Lautarunkoisten ja sisältä levyllä vuorattujen mökkien rakennustyöt edistyivät talkootyönä niin, että marraskuun 5. päivänä samana vuonna, mökit olivat viimeistelyä vaille, ja vietettiin harjannostajaiset. Tilaisuuteen osallistui 17 rakentajaa. 25. toukokuuta 1981 aloitettiin mökkien viimeistelytalkoot. Sisä- ja ulkomaalaustyöt sekä kalustaminen veivät neljä päivää ja mökit olivatkin käyttövalmiit 29.5.1981.

Uuden saunarakennuksen rakennustyöt aloitettiin helmikuun 27. päivänä 1982. ”Pikkusaunan” puunkaotalkoisiin (omasta metsästä) osallistui 9 metsuria sekä 2 naista muonitukseen. Puut ajettiin Alajoen sahalle, jossa pidettiin 15 hengen sahaustalkoot 24.4.1982. Tukeista tehtiin saunan hirret ja tarvittavat lautamäärät.

Rakennusluvut saatiin kesäkuun 8. päivänä noin 10 m². Pohjatytö tehtiin 11-12. päivä ja valutalkoot 14.6.1982. Harjakaiset vietettiin saunan kasauspäivänä 16.6. Osallistujia oli 14. Rakennustalkoot jatkuivat vielä juhannukseen saakka, jolloin päästiin ottamaan ensimmäiset löylyt.

Sitten olikin vuorossa keittokatoksen rakentaminen, joka aloitettiin 1984. Työt saatiin aikanaan päätökseen, ja katos onkin käytössä jatkuvista muutostöistä huolimatta.

PIIRITOIMISTON JA ILMA-ASERADAN RAKENTAMINEN

Yhdistyksen rakentamistalkoot eivät ole yksin Suvipieliseen kohdistuneet. Olemme myös remontoineet edellisen ja nykyisen piiritoimistomme sekä varastot ja rakentaneet ilma-aseradan nykyisen piiritoimiston yhteyteen vuosien 1995 – 2001 aikana.

SUVIPIELISEN RAKENNUSVAIHE IV

Toukokuussa 2000 aloitettiin päärakennuksen terassin rakentaminen. Koko rannan puoleinen sivu laatoitettiin sidekivillä, ja salin eteen tehtiin terassi, jossa on paikat 50 henkilölle.

Ennen vuoden 2000 syyskokousta yhdistykselle tarjottiin mahdollisuutta rakentaa ampujien käyttöön ampumakatos. Samalla voisi uusia koko ampuma-alueen turvallisemmaksi. Muutama jäsen tekikin syyskokouksessa asiasta aloitteen ja se hyväksyttiin yksimielisesti.

Maanrakennustyöt aloitettiin pikaisesti ja Rengon rakennusvirasto hyväksyi piirustukset. Näin päästiin toteuttamaan pitkäaikaista unelmaa vuonna 2001 ja ammuntoa voitaisiin pitää vaikkapa sadesäällä. Rata-aluehan ei vielä tätä kirjoitettaessa (maaliskuu 2002) ole täysin valmis, mutta ampumakatos varastoineen on, pieniä yksityiskohtia lukuun ottamatta. Rata tulee valmistuttuaan täyttämään kaikki nykyajan vaatimukset aina lyijyn keräyksestä lähtien.

KUNNIAPUHEENJOHTAJAN KIITOKSET

Selvää on, ettei yhdistys yksin olisi kaikkeen tähän pystynyt, ja siksi se tuki, jota vapaa-ehtoinen maanpuolustustyömme on Hämeenlinnassa saanut puolustusvoimilta, liikelaitoksilta, eri yhteisöiltä ja yksityisiltä ansaitsee kiitokset. Suuret kiitokset kaikille Teille, jotka olette yhdistystämme tukeneet!

Haluan kiittää myös naisosastoamme siitä tärkeästä työstä ja ajasta, jota olette koko yhdistyksemme olemassaolon ajan antaneet toiminnallemme niin rakentamisen vuosina kuin muinakin aikoina. Voimme ylpeinä todeta, ettei yhdistys pärjäisi ilman naisten tukea; te olette aina olleet vapaaehtoisina muonittamassa ja keräämässä varoja, jotta voisimme pitää Suvipielistä yllä. Parhaat kiitokset!

Jäsenistöämme kiitän kaikesta siitä, mitä olette tehneet isänmaan ja Suvipielisen hyväksi. Voisin melkein sanoa kuin Mannerheim aikoinaan, Teidän veroisianne miehiä ja naisia en ole muualla nähnyt vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä!

Kunniapuheenjohtaja
Risto Jokinen